

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 5. АВГУСТ 2018, ГОДИНА 19, БР. 47

УПОСЛИТЕ ДЕЦУ!

Пре извесног времена, у тренутку потпуног очајања и осећаја беспомоћности, позвала сам маму. А, кога другог? Дечаци су повадили пелене из кесе и носили их на главама. Боцкали су се међусобно, врштали и причали као бебе. Била сам на ивици нервног слома, а никако нисам могла да придобијем њихову пажњу, нису хтели да ме саслушају ни на секунд. “Мама, мораш да ми помогнеш! Па, они су ужасни, немогући! Ја не знам шта да радим!” - завапила сам. “Мислим да знам шта им је: ТРЕБА ИМ ШМИРГЛА. У томе је проблем” - стигао је неочекивани мајчин одговор. “Шмиргла?” - узвикнула сам, напола запрепашћена, а напола уплашена да није и она скренула с ума. “Да, шмиргла. Па, зар немате шмирглу? Иди у гаражу и провери, имате сигурно. Узми шмирглу, изведи их на трем и нека ишмирглају цео трем. То би свакако требало да урадите, онај трем изгледа доста лоше” - била је упорна бака.

Нисам баш у том тренутку могла тачно да одредим ко ће ме пре излудети - њих двојица, који врштећи трче укруг око мене, или моја мајка, која, на све моје вапаје, прича како нам је трем лош и како га треба средити. И, то је тако трајало недељама. Ја сам кукала због тога што њих двојица не знају шта ће са собом, а моја мајка је понављала упорно: “Треба их нечим упослити!” Немајући више куд, решила сам да покушам. Шта могу да изгубим? Било је то баш кад су њих двојица изнели све столице из кухиње, некако изгурали сто у ћошак и започели неку чудну игру, која укључује рвање и ударање гуменим чекићима. Пришла сам им и, онолико смирено колико сам могла, рекла: “Децо, потребна ми је ваша помоћ да оперем ове прозоре”. Наравно да су ме погледали као да се питају јесам ли добро. Али, знате ли шта се после тога догодило? После мало преговарања, прихватили су предлог и опрали прозоре! И, не само то - тих 20 минута прања и кикотања донело је нешто још важније: БИЛИ СУ СРЕЋНИ. Не срећни као да су добили нову играчку, већ онако искрено, срећни и поносни, усредсређени на то што раде. Ипак, помислила сам, можда им је то забавно само тренутно. Можда сутра више неће желети да сарађују. Нисам одустала, покушала сам сутрадан исту ствар, али овога пута баш са тим шмирглањем трема. Наравно да нису могли да заврше комплетан посао, али је усредсређеност на њега трајала више од пола сата, а за то време су били укључени, концентрисани, срећни. Све ово је почело пре седам мес-

еци, и од тада није прошао ни један дан а да им нисам задала неки посао.

То је за мене било откривење! Посао. Једноставно им је био потребан посао. Знам шта мислите. И ја сам то исто мислила: “Безброј пута сам их узалуд молила да сами сложе играчке! Лакше ми је да то сама урадим...” Разумем вас потпуно. Ипак,

истрајте. Вероватно ће се мало опирати јер имају осећај да их на нешто терају. То им се неће допасти. Али, мало тактике и правог приступа, наговештаја добре забаве и - добићете децу спремну за радну акцију. Први пут је најтеже, упамтите. Али, кад једном навикну на тај осећај среће због добро обављеног посла, а ви на ред, који се полако враћа у ваш дом, видећете да сам била у праву. И један опран тањир је помоћ.

Ако сте заинтригирани овом идејом и мислите да је и вашој деци потребно мало мање сталног усмеравања шта да раде јер им је досадно, и мало више рибана мрља од чоколаде, ево шта треба да знате, пре него што покушате. Упамтите, не радите ви ништа лоше ни окупно тиме што детету дајете да обавља одређене кућне послове. Наравно да нећете децу терати да преносе цакове од 20кг или да раде послове који нису примерени њиховом узрасту, али нема баш ничег лошег у томе да дете повремено опере судове, сложи веш, опере прозор, а о постављању и распремању кухињског стола да и не говоримо... Некада, деца су помагала у свим пословима. Сетите се само шта су говориле наше баке и деке, па и родитељи, колико се рано од њих очекивало да устану и колико их је обавеза чекало, а да још немају ни двоцифрен број година. Деца су данас презаштићена! Наравно да деца треба да се играју. Више од свега, треба да се играју. Али, дан је довољно дуг да постигну све - да се изиграју, покупе играчке, прочитају неку причу, сложе ствари, помогну мами у кухињи и још много тога. Ако их не презаштићујете, видећете да та мала бића могу да ураде много више него што сте претпостављали. Не измишљајте посебне послове “за децу”. Нека вам стварно помогну. Не правите никакве табеле за недељу дана унапред. Ако перете судове, нека их дете брише. Ако спремате ручак, нека вам донесе намирнице. СВИ ТРЕБА ДА РАДЕ ЗАЈЕДНО ДА БИ ПОРОДИЦА ФУНКЦИОНИСАЛА. Свако према својим могућностима. Покажите и објасните сасвим прецизно шта треба да се уради.

Када сте уморни, под стресом, а треба завршити још сто послова, нека вам заиста помогну. Мајке су данас под притиском виртуелне групе “супер-мајки”, које, наводно, све стижу. Да раде, да имају беспрекорно срећену кућу, срећене нокте и косу, да иду редовно у теретану, сваког дана кувају оброке као из часописа и, наравно, играју се са својом децом. Аха, како да не. Не

покушавајте све да постигнете, одредите приоритете, а деца нека вам помогну увек када је то потребно. Дакле, имате ви превише посла да бисте, свакога дана, по неколико сати, били и забављач. Наравно да треба да се играте са својом децом, али када то није могуће, нека они играју по вашим правилима. То ће бити боље за све. Мама ће бити срећнија и опуштенија јер не мора да смишља забаву за децу, а уз то још и добија помоћ у обављању кућних послова. Деца ће бити забавно ако свакога дана буду радила нешто друго и ако мама буде заиста ценила њихов труд. А, о томе што проводе време са мамом да и не говоримо. То нема цену.

Цесика Смарт, професор енглеског језика и мајка троје деце

БРАК И ПОРОДИЦА: УЧЕЊЕ ДЕЦЕ ОДГОВОРНОСТИ

Како да престанемо да бринемо? Не можемо да престанемо. Али, морамо престати да сметамо детету да одрасте. Што га више заштићујеш, мање га штитиш!

Проф. др Светомир Бојанин, дечији психијатар

Васпитање детета - то је почетак и крај оних обавеза које имају родитељи пред људским створењем које су они, при божанственом садејству, донели на свет. За родитеље који су претрпели неуспех у правилном васпитању свога детета треба сматрати да су претрпели неуспех у свему! У свему! Је л' ме чујете? Има родитеља који су сав свој живот посветили увећавању својих финансија, да би што више умножили своје приходе и постали ситуирани људи, а истовремено, ништа нису урадили за правилно васпитање своје деце. Тако они не само да ништа нису дали својој деци, већ напротив, трудили су се, у лицу зноја свога, да би од њих направили лењивце, нераднике и преступнике! Да! Ја вас у то уверавам! Они су однеговали преступнике. *Св. старац Пајсије Светогорац*

Мајка која радосно надгледа лекцију из кувања, дели са својом ћерком радост рада за ближње и са ближњим. (Мајке, такође, знају да се та лекција често плаћа умором и недостатком времена за себе).

Монахиња Магдалина, Есекс (Енглеска)

Деца се међусобно везују када од њих иштемо да обављају неке послове, или да пазе или да утеше свог малог брата.

Св. старац Порфирије Кавсокаливит

Оспособимо децу да се суоче са недаћама, да се не изненаде кад наиђу невоље.

Св. Јован Златоуст

У НЕДЕЉИ 10. ПО ДУХОВИМА ПРОСЛАВЉАМО:

- 05.(23) Свети мученици Трофим, Теофил и други с њима
- 06.(24) Св. велмуч. Христина; Преп. Поликарп Печерски; Св.мученици пребиловачки
- 07.(25) Успеније Свете Ане
- 08.(26) Преподобномученица Параскева - Петка; Св.Сава Трећи Архиепископ српски
- 09.(27) Свети великомученик Пантелејмон; Св. Климент Охридски
- 10.(28) Св. апостоли и ђакони Никанор, Прохор, Тимон и Пармен
- 11.(29) Свети мученик Калиник; Света мученица Серафима

ЉЎДИ ГОВОРЕ О... ПОВРАТКУ ДЕЦЕ ПРИРОДИ И РАДУ

Када је моја унука била мала, почела је да се све више затвара у себе, да не говори, само је стајала и гледала кроз прозор, не комуницирајући ни са ким. То је била типична слика београдског детета, у једном од београдских солитера. Око њихове зграде нема зеленила, нема природе, ако се и нађе неки парк - све је у бетону, са поломљеним љуљашкама, то је све од садржаја који се нуде деци. И, онда, родитељи мисле да је решење у играоницама, које пуне децу веома лошим садржајима и само их још више отуђују и одводе са главног пута. Мама и тата су је водили по лекарима, који су почели да сумњају на аутизам, на депресију код детета...

Ја сам их позвао и рекао да спакују дете и доведу је код мене у Брестовик, преко лета. Унука је, по цео дан, била на ваздуху, у покрету, у природи, имала је контакт са земљом, зеленилом, дрвећем, каменчићима... Слушала је цвркулт птица и ону лековиту тишину природе. Од чистог ваздуха је мирно и лепо спавала. Укључио сам је у своје свакодневне послове, у рад у башти. Заједно смо узгајали биљке - децу треба укључити у узгајање биљака, воћа, поврћа! Они треба да виде и доживе тај природни циклус. Треба да знају како су настале те јагоде које спролећа једу, како се развило то цвеће које беру за маму, како су сазреле те јабуке, које могу и сами беру са дрвета. Унука и ја смо заједно сејали, заливали. Ја држим велику канту за заливање, она малу. Заједно смо неговали биљке и пратили како ничу плодови - сваког јутра је дотрчавала у башту да види шта је никло. Тако се деца уче и стрпљењу, нису конзументи готових производа, него учествују у животу самом, радују се! Играли смо се "сармица" - ролали смо се низбрдо и смејали се. Прали смо заједно судове, кували - јели смо поврће и воће из баште. Читао сам јој, па смо онда разговарали о томе. Сликали смо и правили мозаике од каменчића. Дете се препородило, пропричало, смејало, постало активно, заруменело се...

Када су је вратили у њихов београдски солитер, она је опет почела да стоји испред прозора своје зграде, да се повлачи у себе и ћути...

С. В, академски сликар и иконописац

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел. храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.